

Neděle 19. po sv. Trojici

1S6-7,1

23.10.2022

Pozdrav:

Počátek náš a pomoc naše jest ve jménu Hospodina,
kterýž učinil nebe a zemi,
který je věčný ve svém věčném milosrdenství
a díla rukou svých nikdy neopouští.

Introit:

„Já jsem Hospodin, já konám všechno:
sám nebesa roztahuji, překlenujím zemi.
Kdo byl se mnou?“
Hospodin ruší znamení žvanilů a z věštců činí pomatence,
obrací mudrce nazpět a jejich poznání mate.
Potvrzuje slovo svého služebníka, plní rozhodnutí ohlášené svými posly.

Píseň: 94

Čtení: J2,1-12

Píseň: 765

Kázání: 1S6-7,1

Po sedm měsíců byla Hospodinova schrána na poli Pelištejců. Jako horký brambor si přehazovalo pět pelištejských měst Boží schránu – Boží přítomnost. Nakonec přistane kdesi na poli jako něco nepotřebného. Sedm měsíců trvá, než Pelištejcům dojde, že s Boží přítomností se hned tak nesrovná ten, který chce, aby Hospodinova přítomnost sloužila jemu.

Válka mezi Pelištejci a Izraelci skončila pro Izraelce totální porážkou. Svatyně v Šílu pravděpodobně rozbořena, lid musí otročit pěti pelištejským městům. Možná musí sloužit i pohanskému bohu Dágonovi.

Krom měření sil mezi dvěma národy a politickými entitami dochází k měření sil mezi bohy Pelištejců a Hospodinem. Jako ozvěna zní první dvě přikázání, která jsou uložena v Hospodinově schráně. Nebudeš mít jiného boha mimo mne, protože budu na tebe žárlit, když budeš sloužit jiným bohům.

Nezobrazíš si Boha ničím. Bůh je žárlivě střežící své vlastnictví, tedy nejen svůj lid, ale celé své stvoření. Hospodin je Bohem, který je nepostižitelný a neuchopitelný, dalo by se říci i nepochopitelný. Lidská mysl jej jen stěží obsáhne. A proto jej nezobrazíš.

Jak s tímto faktem naloží nejen Izraelci, ale i Pelištejci, kteří si chtěli Boha Izraele přivlastnit? Zvítězili a vítěz bere vše. Patří mu nejen majetek, lidé, ale i to, co je jejich Bůh, který dostal na frak, když nepomohl těm, kteří v něho věří.

Co máme s Hospodinovou schránou dělat? Jako by Pelištejci říkali, jak si máme poradit s Boží přítomností? Vždyť nám vůbec neslouží, ba naopak způsobila zkázu.

I my si někdy říkáme, co máme s Boží přítomností dělat, když slyšíme a v televizním přenosu vidíme hrůzy, které nám nahánějí strach. Je opravdu ten Hospodin dobrým Bohem nebo se postavil proti nám?

Postavil se proti takzvané křesťanské Evropě a pravoslavnému světu. Je spravedlivé jeho trestání nádory, ranami, nemocemi a smrtí? *Co máme dělat s Hospodinovou schránou?* Co máme dělat s přítomností vzkříšeného Ježíše z Nazaretu, když hledíme na vše kolem?

Předně bych chtěla povědět: Pelištejci pochopili jedno. Vítězem nad námi lidmi není Dágon, Kemoš, Aštarta, Bál, či jiní bohové. Když jde do tuhého, leží tváří k zemi a rozpadnou se jako socha Dáгона. Jsou tak křehké, že nic nevydrží. Proto není radno na ně spoléhat. A pod těmito bohy si můžeme dosadit všechny „boží vymoženosti světa“, jak někteří říkají.

To druhé je, že vina opovážlivosti zmocnit se vážnosti, slávy Boží, způsobuje mnoho utrpení. Rozeznat podíl viny na tomto utrpení, rozeznat, kdy jde o vůli Boží nebo svévoli lidskou, je někdy velmi nelehké.

Kdo může pomoci? Jak uznat kapitulaci? Jak uznat, že Hospodinova přítomnost je nedotknutelná? Snad kněží poradí a opravdu; kněží, byť pohanští, už pochopili, už vědí, že nejde jen tak truhlu někde položit a v tichosti zmizet. Vina se musí nějak odčinit. A tak Pelištejci putují za bučícími kravami, které nechtějí opustit svá narozená telata, avšak jiná síla je táhne s břemenem dál. Divný průvod. Jak se srovná Boží přítomnost s vakem naplněným zlatými nádory a myšmi? Jak se srovná vyznání našich vin s křížem, na kterém umírá Ježíš Nazaretský?

Podivný průvod se zastaví v Bét-šemeši – v domu slunce. Jako by s příchodem schrány symbolicky přišla do Judska Hospodinova sláva a vážnost. Lidé pachtící se na poli a sklízející obilí díky truhle symbolizující Boží přítomnost mohli pozdvihnout oči k nebi, k modlitbám a díkům svému Bohu, Hospodinu, vládci nebes i země.

Konečně nad zpustošenou zemí v symbolu truhly zazářila přítomnost Hospodinova. Konečně nad zpustošeným lidstvem září Boží přítomnost v Ježíši Kristu.

Někomu to však nestačí. Musí nahlédnout do tajemství Boží přítomnosti. Musí nahlédnout do truhly. Zvědavost, touha nahlédnout do Božího myšlení a jednání je tak neodolatelná, že muži Bét-šemeští poruší nedotknutelnost, svatost přítomnosti Boží.

O několik století později lidé chtějí nahlédnout do tajemství Božího odpuštění a slitování, do Božího panování nad světem. A tak přenesou svoji vinu na nevinného, který umírá na dřevě kříže. Plán těch, kteří si mysleli, že tímto nadobro umlčí mlčícího Boha, nevyšel.

Nad hrůzou ztichlým světem nakonec zazářilo nedělní ráno. Ráno, kdy se sláva Boha Hospodina, Boha našeho, rozzářila jako slunce.

Pane, díky, že jsi vždy se svým lidem. Vždy znovu a znovu se nad ním skláníš, abys jej vyvedl na světlo tvého odpuštění.

Amen.

Píseň: 258

Poslání:

Odložte dřívější způsob života, staré lidství, které hyne klamnými vášněmi,
obnovte se duchovním smýšlením, oblecte nové lidství,
stvořené k Božímu obrazu ve spravedlnosti a svatosti pravdy.

Požehnání:

On pak Pán náš Ježíš Kristus, a Bůh i Otec náš,
kterýž zamiloval nás a dal nám potěšení věčné a naději dobrou z milosti,
potěšuj srdcí vašich a utvrdiž vás v každém slovu i skutku dobrém.

Píseň: 415